

УКРАЇНА КРИМІНАЛЬНА

НОВИНИ

ПРОЦЕСИ

ПЕРСОНИ

ДУМКИ

СКАНДАЛИ

РОЗСЛІДУВАННЯ

ПОДІЇ

БРАТВА

ЛІКБЕЗ

ІСТОРІЇ

ЛИСТ В РЕДАКЦІЮ

НОВИНИ

Мобілізація цигана? На Закарпатті натовп штурмував будівлю ТЦК, лунали постріли

9 ТРА, 2026

Оперативна інформація щодо російського вторгнення станом на 16:00 09.05.2026

9 ТРА, 2026

Лубінець повідомив про госпіталізацію дніпрянина з важкою травмою голови через дії ймовірних представників ТЦК

9 ТРА, 2026

ППО-ШІ-турель для перехоплення ворожих БпЛА пройшла бойове застосування (відео)

9 ТРА, 2026

Нові «покращення» для пацієнтів і лікарів запровадили в Україні: що зміниться від 20 травня

9 ТРА, 2026

Експравоохоронця затримали за новою підозрою у вчиненні злочину під час окупації Чернігівщини

9 ТРА, 2026

Польща запропонувала США посилити східний фланг НАТО – біля кордону з РФ

9 ТРА, 2026

Кроки до трибуналу над російським фашизмом: як Маріуполь документує злочини РФ

9 ТРА, 2026

ВІЙНА
З РФ

Шан
таж
дїть
ми
та
пома
ранч
еві
мітк
и
полі
тв'яз
нів
або
істор

У ФОКУСІ

Десять років бігу на місці: як українська прокуратура навчилася змінювати вивіски, не змінюючи звичок

ІНШІ НОВИНИ

ДУМКИ ЧИТАЧІВ

«А МИ ТУТ ПРИ ЧОМУ?». Смертельна відмова за п'ять хвилин від порятунку та ціна байдужості київської підземки

Шантаж дітьми та помаранчеві мітки політ'язнів або історія виживання чернігівчанки в гомельській колонії

10 КВІ, 2026

Хапаємо по-прокурорськи. Рідня заступника генпрокурора заробляла по обидва боки фронту

10 КВІ, 2026

Геноцид під виглядом призову: як Кремль «зачищає» окуповані території від українських чоловіків

11 КВІ, 2026

Пропаганда у бібліотеці Steam: чому ігрові гіганти ігнорують війну та заробляють на російському ринку

11 КВІ, 2026

Конвеєр зникнень або як рашисти перетворили викрадення українців на систему контролю окупованих територій

11 КВІ, 2026

Операція Ходячі або як 81 рік тому чекісти розпочали ліквідацію Греко-католицької церкви в Україні

12 КВІ, 2026

COVID-19 ДТП Донбасс Київ Розшук дітей
агресия Росии атака дронами-камікадзе **вбивство** вбивство мирних жителів вимагання **війна** війна с Росией воєнні злочини РФ **втрати** окупантів **війна з Росією** грабiж державна зрада допомога союзників Україні замах на вбивство зловживання службовим становищем знищення окупантів колабораційна діяльність коронавірус корупция **корупція** крадіжка **напад Росії на Україну** наркозлочини незаконне переправлення осіб через держкордон ножове поранення обстріли цивільної інфраструктури **оперативна інформація** пособники окупантів привласнення коштів підроблення документів п'яний за кермом ракетні удари окупантів розбій російські воєнні злочинці **руський мир** смертельна **ДТП** убийство хабар хуліганство **шахрайство**

ія ВИЖ ИВАН НЯ черн ігівч анки В гоме льсь кій коло нії

PUBLISHED
10 КВІТНЯ
2026

Червень 2024 року став для чернігівч: Людмили Гончарен датою другого народженнї, разом із трьома іншими цивільни українця обміняли на

ФОТОРЕПОРТАЖ

Як виглядає українська ТЕЦ, що пережила не одну ракетну атаку російських загарбників

НОВИНИ ІТ

Технологии
Загрузка...

РЕКЛАМА

російськи
військовс
та
священни
Проте за
цим
звільненн
стоїть
майже
рік
перебува
в
«правово
пеклі»
Білорусі.
Те, що
починало
як
звичайна
родинна
поїздка
до
Бреста у
липні
2023-го,
закінчилс
звинувач
в
агентурні
діяльност
вироком
у три
роки
тюрми
та
системат
психологі
терором.
Білоруськ
спецслуж
не
зупинили
ні перед
шантаже
13-
річного
сина, ні
перед

катуванні
самотності
в
карцерах
КДБ.

у
великому
матеріалі
МІПЛ жур
Євгенія
Корольов
відтворю
хронологі
затриман
двох
сестер –
Людмили
та
Наталії.
Це
історія
про те,
як
випадков
відео з
російськ
технікою
в
телефоні
підлітка
стає
приводом
для
«профіла
обліку»
як
екстреміс
а
помаранч
латка на
тюремній
робі
перетворі
українку
на об'єкт
для
знущань

**у
гомельсь
колонії
№4.
Поки
Людмила
носила
каміння
в «загоні
для
політични
її сестра
Наталія
переживає
галюцина
в
одиначній
камері,
не
знаючи,
чи живі
її діти.
Це
розповідь
про
цинізм
режиму
Лукашен
де
помилува
підписую
під
диктовку
а
свобода
має ціну
в 400
доларів
«за
проживає
в
ізоляторі.**

Чернігівч.
Людмила
Гончарені
впродовж
багатьох

років
їздила в
Білорусь.
На те
була
вагома
причина:
батьком
її
старшої
дитини
був
білорус.
З
Олександр
(тут і
далі
деякі
імена
змінені з
міркувань
безпеки)
Людмила
давно
розлучил
та
робила
все
можливе,
щоб
колишній
чоловік
бачився
з сином.

Навіть
після
початку
повномас
війни
жінка з
сином
продовжу
відвідува
сусідню
країну.
Щоправд
тепер

для
цього
спершу
виїжджал
в
Польщу,
а вже
там
перетина.
кордон із
Білорусск

Того
разу, в
липні
2023
року,
вони
їхали
вчотирьо:
Разом із
Людмило
та її
сином
була її
сестра
Наталія
Ярошенк
з 15-
річним
сином.

Людмила
(праворуч
разом зі
своєю
рідною
сестрою
Наталією
(ліворуч).
Фото:
Віктор
Ковальчу
МІПЛ

На
білоруськ

прикордо
пункті
щось
пішло не
так.
Мобільні
телефони
українців
забрали
на
перевірку
автівки
наказали
переставі
у
відстійни

– Це
тривало
приблизн
три
години,
–
розповідє
МІПЛ
Людмила
– Хоча
раніше
телефони
продивля
не довше
10-15
хвилин.

Після
перевірки
родину
все ж
пропусти
Здавалос
що
небезпекі
минула.
Увечері
жінки з
дітьми
дісталися
прикордо
Бреста,

де
орендува.
квартиру.
Людмила
мала
залишити
з сином і
племінни
на
ночівлю,
а Наталія
поїхала в
Гомель
до
подруги
Галини
(ім'я
також
змінене з
міркувант
безпеки).

– Діти
побігли
на
вулицю,
–
відтворю
хронологі
подій
Гончарені
– а я
готувала
вечерю.
Тоді в
двері
постукали

Людмила
подумала
що це
хлопці
повернул
з
прогуляні
і гукнула:

–
Відчиненс

Ніхто не
заходив,
тому
жінка
пішла
відчинити
двері. На
порозі
стояли
трое
незнайом
у
цивільно
представ
КДБ
міста
Гомеля,
далі
запитали,
чи сама
вона в
квартирі.
Людмила
розповіла
про
дітей.

“

—
Зє
се
рє
пс
з
нє
—
лє
ві,
нє
—
А
щ
рє
з
м.
—
ут
жї

—
Аі
Зє
Ту
—
Ві,
—
Мі
Вє
Нє
Зє
Б) *В*
Нє
Мі
Тр
Ді
Пі
пр
пс
у
Бр
і
Зє
Мі

Людмила
дочекала
хлопців,
усі разом
сіли в
мікроавтобус
без
номерів.

Упродовж
чотирьох
годин
дороги
до
іншого
міста з
українцями
не
розмовляли
їхали без
зупинок.
До

Гомеля
дісталися
о
четвертій
годині
ранку 20
липня. У
місті
білоруськ
спецслуж
поїхали
до
квартири
Галини –
тієї самої
подруги,
до якої
раніше
вже
рушила
Наталія.
Адресу
не
питали,
тож
Людмила
зробила
висновок
що про
неї збира.
інформац
заздалегі

Дітей
представі
білоруськ
КДБ
передали
Галині, а
саму
Людмилу
повезли
в
місцевий
ізолятор
тимчасов
тримання
В неволі

українка
проведе
наступні
11
місяців.

**Тебе
відпу
СТИМО
, а
сина
посад
ИМО**

Коли
почалася
повномас
війна,
Людмила
без
вагань
долучила
до
волонтерів
– **возила**
українськ
захисників
гуманітар
від
організаці
“Сяйво
Чернігівц
хотіла
хоч у
такий
спосіб
допомогти
обороні
країни.

– Коли
на
польсько-
білоруськ
кордоні
мене

запитувал
про мету
візиту, я
показував
свідоцтво
про
народжен
сина, –
згадує
вона. – І
це
закривав
всі
питання.

Звіти про
волонтерів
діяльності
жінка
зберігала
в
мобільній
телефоні.
І хоч
його
щоразу
перевіряв
на
пропускних
пункті,
це не
створював
проблем.

В одну з
таких
поїздок
Людмила
зробила
фото і
зняла на
відео
колонну
російськ
військов
техніки
на
території
Білорусі.

Саме це,
на її
думку, і
побачили
білоруськ
прикордо
під час
перевірки
мобільноі
19 липня
2023
року.

“Навіщо
знімали?
Чому
приїхали
до
Білорусі?
Що за
волонтери
діяльності
– на
першому
допиті,
що
відбувся
наступної
дня після
затриман
запитанн:
сипались
одне за
одним.

–
Допомагає
військовс
возила
гуманітар
допомогу
–
розповідає
Людмила
про
волонтери

На
запитанн:

про
фотограф
колони
відповіда

– Це для
себе.
Мені
просто
цікаво
стало,
тому я
зняла.

Але на
відеозапи
було
чітко
чути
голос
Людмили
яка тоді
прокомен
“Пі...си
їдуть
наших
людей
вбивати”.

Вже на
перших
допитах
Людмилу
почали
шантажує
безпекою
сина:

“

–
Кс
ТЕ
СІ
ВІ
І
ВІ
СТ
ПС
МІ

те

ви

а

ві

си

—

зе

її

у

К_д

Формальні приводом
для цього стало те,
що відео було саме на телефоні підлітка, а не самої Людмили

Сина також допитували, забирали з квартири Галини, розмовляючи і привозили назад. На цих зустрічах силовики казали хлопцю, що його віддадуть у дитячий будинок до 14-річчя, а

потім
матір
нібито
відпустят
а його
відправля
за ґрати.

Людмила
Гончарені
(праворуч)
Фото:
Віктор
Ковальчу
МІПЛ

Батька
дитини,
як
Гончарені
дізналася
пізніше,
теж
привозил
на
допити і
залякувал
Врешті
Олександр
подзвони
матері
Людмили
в
Чернігів і
повідоми
що
збирається
їхати в
РФ,
запропон
забрати
сина з
собою.

“

—
ЗЕ

МІ

Мі
Ві
Ні
Ді
В
Рс
Нє
Ві
і
О
З
—
пс
Лі
Пі
Ці
її
ЗЕ
З
КС
ЧС
ПС
ОЇ
Нє
СЕ
ВС
Нє
З
Дє
Ві
Пє

Це все
тривало
до 26
липня, а
потім
Людмилу
несподіве
залишили
в спокої
аж до 8
серпня.
Жінка,
яка не
мала
можливої
спілкуват

з
рідними,
не знала,
що
змінилося
Лише
набагато
пізніше
вона
з'ясувала
що саме
тоді її
сина
відправили
додому в
Україну.

У цей
період, з
26 липня
до 8
серпня,
українка
перебувала
в камері
ІВС без
викликів
на
допити. **А**
тоді на
неї
завели
кримінальну
справу
за
статтю
358-1 –
“Агентурна
діяльність
Вранці 9
серпня
Людмилу
перевезли
в
гомельське
СІЗО – з
цього
почалася

нова
сторінка
її
незаконні
утримання
в
Білорусі.

“Винна”

Після
переведу
в СІЗО
Людмилу,
як вона
сама
каже,
“поставив
на
профілактичний
облік”.

– Це
означає,
що кожні
15-30
хвилин
ти маєш
звітувати
про себе,
–
пояснює
українка.

На
практиці
це
виглядало
так:
віконце в
дверях
відчинялося
і жінка
мала
відчеканити
“Я,
Гончарені

Людмила
Михайлів
перебувал
на
профілак
обліку як
особа,
яка
схильна
до
екстреміс
та іншої
деструкти
діяльност
спальне
місце
номер 7”.

У камері,
куди
помістили
Людмилу
в різний
час
перебувал
від
шести до
восьми
жінок,
одна з
них
також
була
українкон

– її
засудили
на рік
лише за
одне
слово –
“рашисти
–
розповідє
чернігівчє

У СІЗО,
на
відміну

від ІВС,
дозволял
приносить
передачі,
тож
подруга
Людмили
передава
продукти
–
фрукти,
сало. Це
допомага
хоч
якось
урізномаг
скудний
раціон.
Також
затриман
які мали
гроші на
банківськ
рахунку,
могли 2-
3 рази на
місяць
відвідати
магазин і
купити
щось для
себе.

Вже на
другий
день
після
переведе
до СІЗО
Людмилу
знову
почали
возити
на
допити.
Запитанн
ставили
ті ж самі,

згадує жінка. Їх повторює знову і знову в різних формулюваннях. **Українок провели не менше 40 таких бесід.**

13 жовтня Людмилі дали для ознайомлення обвинувачувальний акт, а 27 жовтня розслідування за її справою закінчили. Після цього українку на допити вже не возили.

Перше судове засідання відбулося 5 грудня, друге – 12-го, а третє – 19-го, тоді ж Людмилі оголосили вирок.

Прокурор
просив
для
жінки 3,5
роки
позбавле
волі.

Людмила
Гончарені
показує
фрагмент
зі свого
досьє як
політичнс
бранки в
Білорусі.
Фото:
Віктор
Ковальчу
МІПЛ

Але за
порадою
своєї
адвокатки
Людмила
написала
клопотан
до її
справи
долучили
свідоцтва
про
народжен
дітей. І
суддя Євг
Шершньо
на це
увагу.

“

—
у

вє

дє

нє

дї

—

пє

ві

нє

дї

зє

їз

гр

кє

жї

мї

ог

вї

—

тє

—

сї

вє

мї

дї

—

ор

рі

—

м

тї

пє

я

пє

су

зє

нє

їз

гр

—

вї

су

Врешті
при
винесенн
ви року
Шершньо
певною
мірою
врахував

те, що
жінка
має
неповнол
дітей, і
замість
3,5
засудив
Людмилу
до 3
років
ув'язненн

Українка
написала
апеляційн
скаргу у
Верховни
суд
Республік
Білорусь,
засідання
відбулося
12
березня
2024
року.
Після
цього в
СІЗО, де
продовжу
утримуват
Людмилу
прийшов
лист із
позначко
"без
змін". Це
означало,
що вирок
залишаєт
в силі, і
22
березня
українку
етапували
до
виправно

колонії
№4 міста
Гомеля.

Натал ія

Того дня,
19 липня
2023
року,
Наталія
Ярошенкс
залишила
сестру,
племінни
і сина в
орендова
квартирі
в Бресті,
а сама
вирішила
поїхати
до
подруги
Галини в
Гомель.

Десь о
20.30
зв'язок
із
сестрою
перервав
Наталія
не могла
додзвони
ні до
Людмили
ні до
дітей. Усі
мобільні
телефони
були
вимкнені.
Українка
хвилювал
й

дорогою
постійно
намагала
з ними
зв'язатис

На
світанку
Наталії
подзвони
Галина:

“

–

Ні

ді

в

ми

а

Лі

зе

пє

зе

ад

Бі

1.

–

А

щ

цє

зе

ор

–

рс

Ні

–

Ці

Кд

ми

Гс

[у

Кд

лс

Гс

оє

До
самого
Гомеля

Наталія
постійно
набирала
подругу і
перепиту
чи не
відпустил
Людмилу
Але
втішних
новин не
почула.

Коли
українка
врешті
під'їхала
до
будинку
Галини,
на неї
вже
чекали.

– Вони
розуміли,
що тут
діти,
тому я
нікуди не
подінуся,
–

розповідє
МІПЛ
Наталія.

– Чекали
на мене
під
будинком
одразу ж
забрали
телефон,
а мене
під руки
забрали і
повели
до
машини.

Наталію
посадили
на заднє
сидіння
автівки,
поруч із
нею
розмістив
один із
силовиків
і одразу
відсунув
від жінки
її сумку з
документ
Вона
бачила,
як її
телефон
перевели
в режим
польоту.

– Куди
ми
їдемо? –
спитала
українка.

–
Дізнаєтес
–
лаконічно
пролунав
у
відповідь

**Наталію
відвезли
в
будівлю
Управління
КДБ по
Гомельській
області
на вулиці
Білецької
вона
цього й**

не
бачила –
з автівки
її вивели
з
зав'язани
очима.
Жінці
давали
вказівки,
куди
рухатися:
вперед,
сходи,
зупинити
ліворуч.
Змогла
роззирну
тільки в
кімнаті
дізнання.

Українці
показали
фотограф
і відео
колони
російськс
техніки.

– Вам
знайомі
ці фото?

– Ні, не
знайомі,
я не
знаю, що
це за
фото.

– А у нас
є
інформац
що це ви
фотограф

– Ні, я
нічого не
фотограф

Наталія
Ярошенко
Фото:
Віктор
Ковальчу
МІПЛ

Також на
допиті їй
озвучувал
якісь
чоловічі
прізвища
Питали:

– Вам
такі
люди
знайомі?

– Ні, не
знайомі.

– А у нас
є
інформац
що ви
співпрац
з
українськ
спецслуж
і це їхні
прізвища

– Ні.

Наталія
сама
попросил
тих, хто
допитува
відправит
її на
детектор
брехні,
щоб
довести,

що вона
каже
правду.
Пізніше
вона
дійсно
пройшла
поліграф,
але про
результат
їй ніхто
не
повідоми

Після
цього
Наталію
відправили
в
ізолятор
тимчасов
тримання
вже
була Люд
Хоча
сестри
тоді
навіть не
здогадува
перебувал
в одному
місці.

Наталія
згадує,
як у неї
**почалася
істерика,
коли її
привезли
в ІТТ і
роздягли
для
обшуку.**

“

—
сг
рс
м

З
бі
лє
сє
а
ні
ні
нє
пс
—
пє
ж
пс
тс
д
—
/

Так само,
без
жодних
пояснень
українку
відвели
в
камеру.
Наталія
ніяк не
могла
заспокоїт
тож
охорона
запропон
їй
валер'янк
— вона
відмовил

У камері
її
протрима
тиждень,
а потім
перевели

в карцер
—
одномісн.
кімнату
без
вікон.
Тут
Наталія
провела
ще шість
днів.

“

—
Ді
дс
тс
щ
в
м
п
пс
га
—
зг
ук
—
м
вє
щ
дє
кґ
лн

Наталія
попросил
покликат
лікаря, і
до неї
дійсно
прийшла
медикня
поміряла
тиск,
який
виявився
зависоки
Жінці
дали

ліки,
завдяки
чому
вона
змогла
трохи
заспокоїт
Ввечері
того ж
дня її
перевели
в камеру,
де вже
сиділа
молода
дівчина
на ім'я
Оксана
(ім'я
змінене).

— А я з
України,
—
відразу
сказала
та.

— І я з
України.
А з ким
ви тут
були? —
поцікавил
Наталія.

— З
Людою
була.

— Так це
моя
сестра!

— А ви
Наташа?
—
здогадав:
Оксана.

– Так. А
де
Люда?

– А її
вже
перевели
в СІЗО.

Так
Наталія
змогла
дізнатись
принаймн
якісь
новини
про
сестру.

**Разом з
Оксаною
вона
просиділа
в цій
камері
130 діб.**

Наталія
каже, що
співробітні
ІТТ
ставились
до неї
відносно
нормальн

– Можна
сказати,
мені
навіть
пощастил
бо один
чоловік
був зі
Сновська
*[місто в
Корюківськ
районі
Чернігівськ
області],*

а я сама
родом з
Корюківк
це за 19
км. Він
давно
живе в
Білорусі і
працює в
ІТТ, –
розповідає
МІПЛ
українка.

Коли
охоронець
зрозумів,
що вони
з
Наталією
земляки,
то почав
робити
поблажки
на які не
могли
розрахову
інші
затриман
жінки.
Наприкла
всі, за
правилам
ІТТ,
ходили в
душ раз
на 10
днів, а
Наталія
могла
митися
частіше.
Також
цей
чоловік
якось
дозволив
обом

українкам
вийти на
прогулянку
що
категорично
забороняє.
Вона
тривала
не
більше
15
хвилин,
але
Наталії і
того
вистачило
хоч
трохи
прийти
до тяти.

“

—
Я
че
не
не
як
не
бо
ад
ві
ми
ро
ми
хс
б
як
не
—
зі.
ж.

В одну зі
своїх
змін
охоронець
сказав
їй:

– Не
рвися
додому,
сиди
краще
тут,
Чернігів
обстрілял

Це
було 19
серпня,
коли
росіяни
поцілили
крилатою
ракетою
в
будівлю
драмтеат
де
проводил
зліт
розробни
ударних
дронів.

Наталію
теж
возили
на
допити в
управлін
КДБ. На
думку
жінки, її
хотіли
зробити
“співучасі
у справі
сестри.

На тих
відео з
російськ
технікою
був і її
голос, і
вона не

стала
цього
заперечує

– Так, я
вголос
рахувала
техніку,
–
відповіда
Наталія
на
запитанн:

Якось
слідчий
сказав:

“

–
Я
Ді
Ві
Мі
Пі
Ді
П’
Як
Сі
Ві
Ві
Ят
Кі
Пі
Ті
У
Ві
Є
Ш
А
Як
Ні
Ті
Ві
бу
Як
У
Ві
Сі
а

Вс

Од

ОТ

СТ

Саме він
погрожує
Наталії
семирічні
ув'язнення
і
шантажує
як і
Людмилу
сином.
Жінка не
знала,
що дітей
вже
вивезли
в
Україну,
їй
казали,
що вони
досі тут.

– Цей
слідчий
почав
мене
лякати,
що мого
сина
відправля
у
дитячий
будиночок,
бо в нас
у
Білорусі
немає
близьких
родичів,
яким
можна
його
віддати,

—
пригадує
Наталія
ті
розмови.

Вже в
Україні
жінка
дізналася
що сина
на
допити
не
возили,
на
відміну
від її
племінни

“Укра їна там”

5 грудня
Наталію
повезли
на перше
судове
засідання
у справі
її сестри.
Жінку
про це
заздалегі
попереди
той
самий
охоронець
зі
Сновська

—
Можливо
твої
страждан
скоро
закінчать

– 5-го
тебе
повезуть
на суд, –
стиха
сказав їй
в один із
днів.

Після
цього
Наталія
вже з
нетерпінн
чекала і
тільки
пережива
щоб з
якихось
причин
засідання
не
перенесл

– Коли я
зайшла, і
суддя
поставив
запитанн:
я
відмовил
свідчити
проти
сестри, –
каже
українка.

Щойно
Наталію
вивели з
зали
засідань,
вона
запитала
у
представі
КДБ, які
її
супровод:

коли ж її
відпустят

– До дня
народжен
[17
грудня]
будете
вдома, –
пролунал
у
відповідь

Жінці
залишалс
вірити,
що в
білоруськ
КДБ
виконают
обіцянку.

Але дата
наближал
і нічого
не
змінювал
тож
Наталія
вирішила
купити в
магазині
ІТТ щось
смачного
до свого
дня
народжен
На
банківськ
картці
ще
залишали
гроші,
тому
вона
написала
список
продуктів
і

передала
черговом
в
ізоляторі.

Вранці
17
грудня
вона
почула,
як
замовлен
з
магазину
розносять
по
камерах.
Але до
Наталії
не
зайшли
— жінка
засмутил.
Сказала
своїй
співкамер
Оксані,
що
будуть
“святкува
тим, що
принесуті
на
сніданок.

Тим
часом
віконце
відчинил
охоронни
гукнула:

—
Ярошенк
збирайтес
з усіма
речами.

З ІТТ
Наталію
забирали
КДБісти.
Сказали
їй:

– Хотіли
відпустити
у
понеділок
але раз у
вас день
народжен
то вже
зробимо
виняток,
але ви
повинні
заплатити
за
проживан

Наталія
Ярошенк
Фото:
Віктор
Ковальчу
МІПЛ

їй
виписали
рахунок
приблизн
на
\$400, такі
суми в
жінки
вже не
було,
гроші за
неї
віддала
Галина.
Наталію
привезли
на

квартиру
подруги, і
та
написала
розписку,
що
впродовж
наступни:
двох
днів
вона
бере на
себе
відповіда
за
звільнену
українку.

у
понеділок
18
грудня,
КДБісти
мали
забрати
Наталію,
щоб
відвезти
на
кордон з
Україною
Але вони
так і не
з'явилися
Ввечері
Галині
зателефо
і
сказали,
що
українськ
сторона
нібито
"не хоче
її
приймати
і все
переноси

на
завтра.

Вранці
19
грудня —
у той
самий
день,
коли
Людмилі
винесли
обвинува.
вирок на
третьому
судовому
засіданні
—
білоруськ
силовики
забрали
Наталію
з
квартири
подруги.
В машині
в неї
знову
відібрали
телефон,
перевірил
чи не
дзвонила
і не
писала
вона
комусь
після
звільненн
Але
налякана
українка
навіть не
вмикала
свій
мобільни
а
чоловікоє

подзвони
з
телефона
Галини.

Наталію
привезли
в селище
Піддобр'я
на
білоруськ
кордоні,
яке
межує з
українськ
селищем
Добрянка
**там
віддали
телефон
і
передали
жінку
прикордо
службі.**

На
пропускн
пункті у
Наталії
зняли
відбитки
пальців,
зробили
фотограф
передиви
речі.
Після
чого
сказали:

“

—
Ук
Та
Пл
Мі
і
ст
бі.

Зі

Ві

Ві

і

Зі

Ві

Так все і
відбулося
Наталія
перейшла
міст,
зупинила
почула
гавкіт
собак з
українськ
боку, тоді
до неї
вийшов
прикордо
і забрав
із собою
в
службови
вагончик.

Наталія
розповіла
представі
ДПСУ
свою
історію,
показала
довідку,
яку їй
видали в
ІТТ. А
потім
чекала
на
кордоні
приїзду
СБУ. В
тому ж
самому
вагончику
поспілкує

вже з
українськ
силовика
співробіт
служби
ретельно
її
оглянула.

Уся
перевірка
тривала
дві
години,
після
чого
Наталію
забрав
чоловік з
дітьми —
приїхали
по неї на
машині.

Ввечері
того ж
дня жінці
подзвони
Галина і
повідоми
що
Людмилу
засудили
на три
роки
позбавле
волі.

Колон ія

22
березня
2024
року
Людмилу
етапували
з СІЗО до

виправно
колонії
№4 міста
Гомеля.

На
міжнарод
рівні цей
пенітенці
заклад
став
відомим,
коли
Комітет з
розслідув
тортур у
Білорусі
опублікув
22
жовтня
2024
року **досл**
та
жорстоке
поводжен
в жіночій
колонії
№4 м.
Гомеля”.

Гомельсь
колонія
розрахов
на понад
1700
ув'язнени
даними
правозахи
адміністр
закладу
вживає
особливи
заходів,
щоб
“влаштов
провокац
щодо
політични
в'язнів:

поміщає
їх разом
із
засуджен
за
вбивства,
нацьковує
в'язнів
один на
одного,
заохочує
доноси”.

Розслідує
з'ясували
що у
закладі
жахливі
санітарні
умови,
відсутні
засоби
гігієни.
При
цьому за
будь-яку
взаємодію
– одна
ув'язнена
дала
щось
іншій –
можуть
жорстоко
покарати.

Людмила
потрапил
до 17
загону,
який в
колонії
називали
“дальнобі”
– тут
відбували
покарання
ув'язнені
з

великими
термінами
позбавле
волі, по
18-20
років.

“ —
Я
си
з
ді
ж
в
і
ти
хт
от
ст
зе
рс
—
рс
М
ук

Загін
нарахову
115
людей,
лише 17
з них
сиділи за
політични
статтями.
Це були
опозиційні
білоруські
журналіст
юристки,
учасниці
протестів
З-поміж
інших
Людмила
згадує
26-річну
місцеву

лікарку,
яка
задонатил.
5 євро
українськ
армії –
за це її
позбавил
волі на
3,5 роки.
Була в
загоні і
ще одна
українка,
яка
отримала
рік
ув'язненн
за участь
у
опозиційн
мітингу в
Мінську
в 2020-
му.

Людмила
подружил
з
білоруськ
журналіст
яка на
протесті
сказала:
“Олексан,
Григорові
насильно
мили
не
будеш!” Її
також
засудили
до 3,5
років.

Людмила
Гончарені
Фото:
Віктор
Ковальчу
МІПЛ

Однак
ув'язнені
жінки не
дуже
охоче
розповідає
про себе
– в
колонії
це було
забороне
тож
більшість
боялася
ділитися
своїми
історіями

Кримінал
в'язні не
чіпали
політичні
згадує
Людмила

– Нам з
ними
навіть не
можна
було
спілкуват
–
уточнює
вона. –
Форма у
всіх була
однакова
але в нас
на грудях
були
помаранч
позначки.

щоб нас
одразу
було
помітно.

У колонії,
як і в
СІЗО,
можна
було
сходити
в
магазин,
якщо в
тебе були
гроші на
картці.
Людмила
зазвичай
купувала
хліб,
сметану і
сир, щоб
поповнює
запаси
білка.

“

—
Яі
У
те
за
сі.
Цу
Щ
Щ
ТС
Тн
Нє
Мі
Цє
В
КС
ПС
—
Зє
Та
Ві,
Ві,

В
Кс
—
ЗГ
УК

На території колонії був так званий клуб, а також церква і тренажер зал. Кримінал ув'язнені могли їх відвідувати але політичні це було заборонено

Усі жінки мали працювати на швейному виробництві у дослідже Комітету з розслідування тортур умовам праці в колонії №4 присвяче окремий розділ. На цій фабриці шують одяг для

білоруськ
силови́кіє
співробі́т
Слі́дчого
комі́тету,
Міні́стерс
з
надзвича
ситуа́цій,
метропол
для
військови
а також
для
ув'язнени
у
чоловічих
колоніях.

Тут
зокрема,
згадується
що
попри
встановлє
шестиден
робочий
тиждень,
жінок
нерідко
змушують
працюват
й у
неділю.
При
цьому
ув'язнени
майже
не
платять.

За
словами
Людмили
на
швейном!
виробниц
вони
працювал

по вісім
годин на
день, але
після
цього їх
ще
додатков
відправля
носити
каміння
– і це ще
шість
годин.

“

–
Бу
та
щ
на
1;
за
пє
кє
в
ої
бі
а
пс
пр
ді
з
1;
за
як
те
си
за
пс
ст
і
нс
цє
кє
на
тс
на
на
пр

Зр

—

Кс

Лі

Інколи
серед
ночі до
камер
заходили
співробітні
колонії і
будили
політичних
ув'язнених
щоб
вони
“здавали
профобліг
—
розповідали
про себе
і свою
статтю.

Знущалися
над
жінками
і в інший
спосіб.
Час від
часу
Людмилу
викликав
“Гончаренко
з речами
на КПП”.
Жінка
збирала
коробки,
тягнула
все на
контроль
пропускний
пункт,
там
охоронці
передивля

речі,
перегорта
все з
коробок і
відправля
назад.

Саме
політв'язі
мили в
колонії
туалети,
кримінали
на такі
чергуванн
не
ставили.

Поми луван ня від Лука шенк а

Увечері
18
квітня,
під
кінець
робочої
зміни,
Людмилу
розшукав
Нікіта
Альохін.
Українка
називає
його
“головним
оператив
колонії”,
у
білоруськ
опозиційн
телеграм-

каналах п
що з
серпня
2024
року він
став
заступни
начальни
колонії
№4 з
режиму
та
оператив
роботи.

—
Гончарен
підете зі
мною, —
сказав
Людмилі
Альохін.

— А куди
ми? —
запитала
жінка.

— Вас
викликає
до
керівника
колонії.

—
Навіщо?

— Скоро
дізнаєтес
у
кабінеті
її
запросил
сісти.
Начальни
колонії
запитав:

“

–
Ви
бу
пи
зе
не
пе

–
Я
пе

–
зе
Ли

–
Я
ж

пи
аг
ск

а
те
зе

не
ке

–
Г
пи

не
пе
[д

Л)
–
не

ре
не

Насправд
лист вже
підготува
за неї,
залишилс
поставити
дату і
підпис.
Жінка
перечита
документ

в якому
йшлося
про те,
що вона
“просить
вибаченн
в
Олександр
Григорови
і всього
білоруськ
народу” і
обіцяє не
робити
такого в
майбутнь

Людмила
розписал

Деякий
час після
цього
все було,
як
завжди:
Людмила
ходила
на
роботу
до
швейної
фабрики,
носила
разом з
іншими
цеглу.

Вранці
13
червня
Людмила
розванта:
фуру з
продукта
Після
важкої
роботи
вона

забігла в
камеру,
щоб
трохи
привести
себе до
ладу
перед
зміною
на
“швейці”.

Але
охорона
наказала
збирати
речі,
дали їй
на це
п'ять
хвилин.
Жінку
знову
повели
до
начальни
колонії.
В
кабінеті
лежали її
речі –
чорні
лосіни,
футболка

– Це
ваші
речі?
Переодяг
–
наказали

Чоловіки
не
виходили
тож
Людмила
при них
скинула

тюремну
робу і
вдягла
своє. До
кабінету
начальни
зайшла
бухгалтер
і віддала
ті гроші,
які були
в
українки
при
затриман
а також
додатков
– 5
білоруськ
рублів на
проїзд і
ще 3 –
на
харчувані

“

–

Я

В)

Зґ

Ку

Ді

В€

Н€

ЗЕ

а

Ку

–

Н€

еґ

–

зґ

сґ

М

–

І

М

пс

с€

Ні
ет
лу
Ні
вс
Д)
Ні
пс
ку
у
Рс

Наталію
провели
до
мікроавто
з
мінським
номерами
якого
стояло
четверо
чоловіків
в масках
і повній
екіпіровці
Вони не
представ.
та й
взагалі
не
особливо
щось
казали
жінці,
лише
звірили
документ
та
посадили
в
автівку.

Українка
зметкував
що
везуть її
у

мінськом
напрямку
Очей їй
не
зав'язува
і
дозволил
дивитися
у вікно.

Людмилу
дійсно
привезли
в Мінськ.
Там на
жінку
вдягнули
медичну
маску і
наказали
дивитися
тільки в
підлогу,
після
чого
провели
в
квартиру
в
багатопоє

—
Квартира
була
хороша,
—
пригадує
вона. —
Відразу
організув
обід, а я
попросил
покурити
на
балконі.
Мені
дозволил
але на
очі

вдягнули
чорну
пов'язку.

Людмила
Гончарені
Фото:
Віктор
Ковальчу
МІПЛ

Наступно
дня жінці
дали 5
хвилин
на збори
і знову
посадили
в
машину.
Цього
разу руки
за
спиною
їй звели
стяжками
заткнули
вуха
берушами
і
натягнули
мішок на
голову. І
таким
чином
жінка
проїздила
в автівці
цілий
день.

Вже
надвечір
машина
нарешті
зупинила
Людмилу

провели
в
котеджни
будиночо
Усі вікна
були
завішені
щільними
рушникам
так, що
не
можна
було
роздивит
локацію.
Через
багатогод
стрес
жінка
почала
плакати і
просила
віддати
їй
фотограф
дітей.

“ —
Я
ду
як
ми
всі
я
не
хс
не
ді
пс
—
кє
вс

Хтось із
супровод
пожалів
українку
і віддав

знімки.
Вона
встигла
роздивит
що в тій
самій
папці, де
були
фото,
лежав і
якийсь
документ
рожевого
кольору.
З
якихось
причин
Людмилу
це
насторож
Тепер усі
її думки
крутилис
навколо
загадков
папірця.

В
будинку
було
спекотно
й
задушлив
І за
якийсь
час її
охоронец
вирішив
вийти на
вулицю
подихати
повітрям.
Людмила
вирішила
використ
цю
можливіс
відкрила

шафу,
дістала
теку,
знайшла
документ
її так
непокоїв.

На
рожевому
папірці
зазначали
"13
червня
Гончарені
Людмила
Михайлів
помилува
за
указом
президен
номер
226.
Звільнити
з
виправно
колонії
номер 4,
дати 5
рублів 37
копійок
на проїзд
і 3 рублі
7 копійок
на
харчувані

Це мало
б
заспокоїт
чернігівчк
але вона
не
розуміла,
чому ж
тоді її
тримають
у цьому
будинку,

і нічого
не
відбуваєт

– Хлопці,
скільки
ми ще
тут
будемо
жити? –
нетерпляч
питала
охоронціє

–
Зазвичай
ця
процедур
триває
два дні.

–
Скажіть,
а куди
мене
везтимуті
– у
Росію чи
ні? –
допитува.
далі.

– Все
буде
добре, не
хвилюйте

Тоді
Людмила
ще не
знала,
що в
таких
самих
будиночк
поруч із
нею
перебува
трое
інших

громадян
України,
яких
“помилув
Лукашенк

–

Наталія
Захаренк
Микола
Швець і
Павло
Купрієнкс

У суботу,
22

червня,
Людмилу
знову
кудись
повезли

– у
берушах і
мішку на
голові.

Але
тканина
просвічує
на сонці,
і жінка
бачила,
що їхня
автівка
їде у
супроводі
спецтран
з

“мигалка
Навіть
тоді
українка
була
впевнена
що її
вивозять
на
територію
РФ.

Коли
машина
зупинила
якийсь
чоловік
голосно
сказав:

“ —
у
вє
сє
дє
дє
нє
О,
Гр
Лј
лс
вє
сє
Зє
гс
бу
в
Ук

Людмила
вийшла з
мікроавто
і їй
дозволил
зняти
мішок.
Поруч
вона
побачила
ще одну
жінку і
двох
чоловіків
—
українців,
яких
звільнили
з
білоруськ
в'язниць

для
російськ
українськ
обміну
полонени

Обмін

Україні
цивільни
полонени
з
Білорусі
передава
на пункті
пропуску
Мокрани
–
Доманові

Людмилі
й іншим
звільнени
повідоми
що їх
обмінюю
на трьох
військовс
російськи
солдат і
одного
священик
Після
цього
група
рушила в
бік
українськ
кордону
у
Волинськ
області.
Вже
здалеку
жінка
побачила
рідні
прапори.

—
Вітаємо
вас
удома! —
нарешті
почула
привітань
українськ

Офіційне
повернен
з Росії
звільнени
цивільни
громадян
було
призначе
на 28
червня,
тобто
лише
через
шість
днів.
Щоб не
зірвати
цих
домовлен
про вже
обміняни:
українців
не
повідомл
Перші
три дні
після
довгоочік
перетину
кордону
вони
перебувал
у Луцьку,
а потім їх
перевезлі
в Київ і
ще на
три дні

поселили
в готелі.

Обмін.
Людмила
Гончарені
в центрі.
Фото:
Координа
штаб з
питань
поводжен
з
військовс

28
червня
всіх
доставил
в
столични
аеропорт
Жуляни,
де
керівницт
України **о**
зустрічал
звільнені
заступни
голови
Меджлісу
Нарімана
Джеляла,
цивільни
заручники
Валерія
Матюшен
та **Олену**
Пех, які
були в
полоні з
2017 і
2018
років
відповідн
священик
Українськ

греко-католицької церкви Богдана Гелету та Івана Левицького. І також з території Білорусі повернув Катерину Брюханову як режим Лукашенка звинуватив у "сприянні екстремістській діяльності" та засудив до 2,5 років позбавлення волі.

Після всього, що сталося, Людмила особливо переживає за старшого сина.

“

—
Ві
ду
вє
це
пє
—
рє
вє
пє

пс

ст

хл

—

нє

сг

нс

нє

чє

ст

вє

зє

уж

зє

Син
хвилює
щоразу,
коли
Людмили
не було
вдома.
Навіть,
коли
вона
виходила
погуляти
з
меншою
дитиною
на дві
години,
старший
син
починав
їй
телефону
і
перевіряв
все
гарзд.

Молодшо
незабаро
виповнит
три роки.
Коли
Людмила

повернул.
з полону,
він,
звісно,
спочатку
її не
впізнав,
тож
матері
довелося
заново
вибудову
стосунки
з
маленьки
сином.

Авторка:
Євгенія
Корольов

Джерело:
МІПЛ

[Like](#)
[Tweet](#)

Tags:

агрофюрер

Білорусь - пособник окупантів

захоплення заручників

режим Лукашенка

 YOU
MAY
ALSO
LIKE...

« П А
Н р т
а о а
п у к
и к а
ш р п
е а с
м и и
о н х
, с о
щ к п
о и а
ц й т
е п о
д о в
л л .
я и Р
к г а
о о к
м н е
б м т
а и н
й р ы
н о е
і в у
в о д
» й а
: к р
в и ы
и б р
к е о
р р с
и в с
л о и
и й й
к н с
и ы к
т : о
а к й
й и а
с б р
ь е м
к р и

у с и
к х п
о в о
м а К
п т и
а к е
н а в
і з у
ю а и
, у К
я к р
к р е
а а м
п и е
р н н
о у ч
Д 1 у
а КВІ-Г
е 202У
Р 28
о ЧЕФ
с 202
і
ї
а
н
т
е
н
и
д
л
я
д
р
о
н
і
в

9
ТРА
202

Новини
Процеси
Персони
Думки
Скандали
Розслідування
Події
Братва
Лікбез
Історії
Лист в редакцію

Передрук матеріалів "України кримінальної" повністю
- з письмового дозволу. Для Інтернет-видань – без
обмежень за обов'язкових умов: зазначення адреси
ресурсу у вигляді гіперпосилання. Copyright © 2018
Україна кримінальна. Всі права захищені. E-mail для
контактів:
cripo@cripo.com.ua